

Dosarul nr. 2r-120/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) A. Ojoga

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) I. Secrieru, I. Cotruță, V. Mihaila

DECIZIE

24 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul declarat de avocatul Adela Frunză în interesele Liudmillei Negară și Alionei Oriol,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Tolici și Tatiana Tolici împotriva lui Ivan Negară, Liudmila Negară și Aliona Oriol cu privire la revendicarea imobiliară prin evacuare, încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 10 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a restituit, ca fiind depusă în afara termenului legal, cererea de apel depusă de Ivan Negară, Liudmila Negară și Aliona Oriol și avocatul Adela Frunză în interesele lui Ivan Negară, împotriva hotărârii din 10 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă:

La 7 iunie 2018, Nicolae Tolici și Tatiana Tolici au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Negară cu privire la revendicarea imobiliară prin evacuare, încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 15 mai 2019 reclamantii Nicolae Tolici și Tatiana Tolici au depus cerere de modificare a acțiunii, prin care a indicat în calitate de pârâți pe lui Ivan Negară, Liudmila Negară și Aliona Oriol.

Prin hotărârea din 10 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată s-a admis parțial.

S-a evacuat Ivan Negară, Liudmila Negară și Aliona Oriol, împreună cu bunurile sale, din imobilele: ½ cotă parte de pe terenul din construcțiile cu nr. cadastrale xxxxx; xxxxx; xxxxx, situate în mun. xxxxx, str. xxxxx.

S-a încasat în mod solidar de la Ivan Negară, Liudmila Negară și Aliona Oriol în beneficiul lui Nicolae Tolici suma de 100 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 292 de lei cu titlu de cheltuieli pentru citare.

În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Împotriva hotărârii din 10 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, la 11 septembrie 2020, Negară Ivan, Liudmila Negară, Aliona Oriol și avocatul Adela Frunză au declarat apel.

Prin încheierea din 10 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit, ca fiind depusă în afara termenului legal, cererea de apel depusă de Ivan Negară, Liudmila Negară și Aliona Oriol și avocatul Adela Frunză în interesele lui Ivan Negară, împotriva hotărârii din 10 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 28 decembrie 2020, avocatul Adela Frunză, în interesele Liudmillei Negară și Alionei Oriol, a declarat recurs împotriva încheierii din 10 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând să fie admis recursul, casată încheierea și restituită cauza la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu încheierea contestată, invocând că este ilegală și neîntemeiată, fiind pasibilă casării.

A indicat că în apelul nemotivat recurenții au indicat că motivele cererii vor fi incluse într-o cerere de apel suplimentară depusa după întocmirea hotărârii integrale.

Însă instanța de apel a ignorat prevederile art. 386 din Codul de procedură civilă și nu a acordat apelanților un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Din acest motiv, consideră că instanța de apel a admis o încălcare procedurală care încalcă dreptul apelanților de a avea acces liber la justiție.

La fel, a indicat că instanța de apel a ignorat prevederile art. 362 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Mai mult, instanța de apel a emis încheierea de restituire în lipsa probatoriului care ar fi convins instanța că recurenții într-adevăr au fost citați legal, au fost la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, au primit dispozitivul în mod legal sau a fost recepționată hotărârea motivată cât și aceștia au fost prezenți sau nu la pronunțarea actelor judecătorești.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Referitor la termenul de declarare a recursului Colegiul reține următoarele.

Copia încheierii contestate a fost expediată participanților la proces, prin intermediul poștei, la 14 decembrie 2020 (vol. I, f.d. 245). Dovada legală de recepționare a încheierii de către recurenți și reprezentantul lor lipsește la materialele dosarului. Din acest motiv, Colegiul consideră că recursul din 28 decembrie 2020 este declarat în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Examinând recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate, din următoarele motive.

Conform art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În corespundere cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia

instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură or să încheie un ansamblu de acte.

Art. 111 alin. (1-3) din Codul de procedură civilă prevede că, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească.

Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.

Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

În conformitate cu art. 113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege or stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Conform art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

La caz, din actele dosarului rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 10 martie 2020.

Deci, în speță, termenul de declarare a apelului a început să curgă de la 11 martie 2020, ziua imediat următoare datei pronunțării dispozitivului hotărârii primei instanțe.

Cererea de apel nemotivată împotriva hotărârii din 10 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost depusă de Negară Ivan, Liudmila Negară, Aliona Oriol și avocatul Adela Frunză doar la 11 septembrie 2020, fapt ce denotă depunerea apelului cu încălcarea termenului de declarare, or, apelanții prin lege erau obligați să respecte termenul de contestare cu apel de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, condiție ce nu se atestă la caz.

Colegiul remarcă că totuși, în caz de omiterea a termenului de îndeplinire a unui act de procedură, legiuitorul a prevăzut instituția repunerii în termen, conform art. 116 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, care stipulează că, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

La caz însă este de observat că apelanții și reprezentantul acestora, în cererea de apel nemotivată nu au solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, iar instanța de apel a considerat necesar să aplice sancțiunea procedurală sub forma restituirii cererii de apel, în corespundere cu art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

În astfel de circumstanțe, având în vedere constatarea celor două condiții de la art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, și anume, depunerea apelului în afara termenului legal și omisiunea apelantului de a solicita repunerea în termen, Colegiul conchide că instanța de apel întemeiat a restituit cererea de apel ca fiind depusă cu omiterea termenului de declarare.

În această privință, Colegiul menționează că cererea de repunere în termen a instrumentului de atac, în orice caz trebuie să fie exprimată din inițiativa participanților la proces, instanța nefiind îndreptățită, în lipsa unor dispoziții legale exprese, să efectueze din oficiu repunerea în termen, chiar dacă din ansamblul materialului probator administrat la dosar ar rezulta că participanții la proces au avut motive întemeiate de a nu îndeplini în termen actul de procedură.

Deci, în speță este indubitabil că apelanții nu au solicitat repunerea în termen a apelului printr-o cerere formulată în condițiile art. 116 din Codul de procedură civilă, cu indicarea motivelor și probelor, în confirmarea imposibilității depunerii apelului în termenul legal.

Iar, din aceste motive, Colegiul consideră neîntemeiate argumentele invocate în recurs, din motiv că cererea de apel a fost depusă în afară termenului legal, iar apelanții nu au solicitat repunerea în termen.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a concluzionat de a respinge recursul declarat de avocatul Adela Frunză în interesele Liudmilei Negară și Alionei Oriol și de a menține încheierea din 10 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Adela Frunză în interesele Liudmilei Negară și Alionei Oriol.

Se menține încheierea din 10 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Tolici și Tatiana Tolici împotriva lui Ivan Negară, Liudmila Negară și Aliona Oriol cu privire la revendicarea imobiliară prin evacuare, încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan